

краще пристосування цих соматотипів до умов довкілля.

Отже, в ході дослідження з'ясували, що адаптивні можливості людського організму зумовлені віковим і статевим факторами і залежать від способу життя, умов навчання та виховання. З огляду на те, що людям притаманна велика розбіжність морфологічних та фізіологічних ознак, пов'язаних із типом конституції, суттєву роль у процесі адаптації відіграють індивідуальні соматотипологічні характеристики.

На нашу думку, результати дослідження можуть свідчити про негативний вплив на здоров'я молодшої людини напруженого і відповідального періоду її життя: підготовка до зовнішнього незалежного оцінювання та випускних іспитів, вибір професії, адаптація до умов навчання у ЗВО, перехід від дитячої залежності до статусу дорослої самостійної людини, - призводять до значних фізичних та нервово-емоційних напружень, далеко не завжди адекватних рівню здоров'я підлітків.

Список використаних джерел

1. Баевский Р. М., Берсенева А.П. Оценка адаптационных возможностей организма и риск развития заболеваний. – М., 1997.
2. Безматерных А.Э. Диагностическая эффективность методов количественной оценки индивидуального здоровья// Физиология человека. / Безматерных А.Э., Куликов А.П. – 1998.
3. Калмакова Ж.А. Сравнительная характеристика уровня адаптированности сельских и городских школьников к условиям современного учебно-образовательного процесса/ Ж.А. Калмакова // Международный журнал прикладных и фундаментальных исследований. – 2014. - № 8 – С. 106 – 108.
4. Васильева С.О. Порівняльна характеристика адаптаційних можливостей та антропометричних параметрів школярів і студентів/ С.О. Васильева, В.В. Козак : Materials of XIV international research and practice conference Scientific Horizons – 2018, Sept. 30 – Oct. 7. 2018 /Science and Education Ltd Sheffield UK: p. 78 – 82.
5. Васильева С.О. Результаты мониторингу фізичного стану, функціональних резервів та адаптаційних можливостей серцево-судинної системи студентів ВДПУ Імені Михайла Коцюбинського/ О.С. Васильева // Сучасні проблеми розвитку біологічної науки та методика її викладання у закладах вищої освіти. Вінниця. «Твори» під ред. проф.В.Г. Кур'яти. – 2018.- с. 101 – 110.

Дуднік Ю. С.,

студ. СВО «Магістр» спеціальності 013 Початкова освіта
Науковий керівник – к.п.н., доцент кафедри біології Левчук Н.В.

ФОРМУВАННЯ ПІЗНАВАЛЬНИХ ІНТЕРЕСІВ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Розкриття потенційних здібностей дітей, виявлення їх нахилів, здібностей та інтересів з урахуванням вікових і психологічних особливостей, - є важливим напрямком методичної системи в роботі вчителя початкової школи.

Навчання молодших школярів здійснюється з урахуванням особливостей їхнього фізичного і психічного розвитку, вікових та індивідуальних можливостей, а готовність до систематичного навчання визначається взаємопов'язаними компонентами: фізичною, інтелектуальною, особистісною та соціально-психологічною готовністю [2].

Розвиток психологічних чинників навчальної успішності, внутрішні функціональні зміни в структурі пізнавальної сфери учня, динаміка інформаційної ваги психічних функцій навчальної успішності молодших школярів залежать від ефективності розвитку їх пізнавальних інтересів.

Стійкий пізнавальний інтерес - ознака готовності дитини до навчання в школі. Він є основою всієї навчально-виховної роботи з дітьми в період їх підготовки до школи. Знання сприяють виникненню, розширенню і поглибленню зацікавленості до дійсності. Важливо збуджувати пізнавальну активність учня, що виявляється в запитаннях, діях.

Маючи сформовані пізнавальні інтереси, дитина успішно навчатиметься, в неї з'явиться зацікавленість до навчальної діяльності.

У школі дитина поглиблює і розширює свої пізнавальні інтереси. У неї виникає бажання змістового і досконалого вивчення певних навчальних дисциплін, коли матеріал виходить за межі навчального. Такий інтерес має стійкий характер.

Пізнавальна активність учня початкових класів виявляється в навчальній діяльності. Молодший школяр застосовує набуті в дошкільному дитинстві знання й активно діє, робить відповідні висновки, здатний виконувати складні розумові операції.

Практичне використання встановлених закономірностей змушує коло пошуків психологічних причин невстигання школярів з навчальних предметів у початкових класах.

Пізнавальний інтерес як мотив навчання забезпечує міцне й надійне підґрунтя засвоєння знань школярем. В учнів одного класу пізнавальні інтереси мають різні рівні розвитку і характер прояву, зумовлені особистим досвідом та індивідуально-віковими особливостями школярів.

Пізнавальні особливості учнів початкової школи проявляються в тому, що вони ставлять безліч різноманітних запитань; цікавляться новими іграми та ідеями; проявляють інтерес до дослідницької діяльності; намагаються виконувати одночасно багато справ, навіть тих, які їм не під силу; планують ігрову діяльність; виявляють інтерес до оволодіння методами і навичками навчальної діяльності, що зумовлює інтенсифікацію навчально-виховного процесу з метою пошуку засобів підтримки й розвитку в учнів пізнавальних інтересів до вивчення навчального матеріалу.

Ефективним засобом підтримки в учнів інтересу до навчання визначено застосування навчальних ігор. Систематичне та цілеспрямоване включення ігор у навчально-виховний процес початкової школи сприяє поступовому зміщенню в учнів соціальних мотивів до пізнавальних, адже пізнавальні ігри виконують різноманітні функції, зокрема активізують інтерес та увагу дітей, розвивають пізнавальні здібності, кмітливість, уяву, закріплюють знання, вміння і навички [1].

В процесі навчально-виховної діяльності вчителю необхідно постійно виявляти стан розвитку пізнавальних інтересів молодших школярів, щоб адаптувати їхні індивідуальні особливості до умов шкільної життєдіяльності.

Список використаних джерел

1. Баюрко Н. В. Формування пізнавального інтересу молодших школярів до природи як психолого-педагогічна проблема / Н. В. Баюрко, Т. В. Статнік // Materials of the XIV International scientific and practical Conference Proceedings of academic science – 2018, August 30 – September 7, 2018 : Sheffield. Science and education LTD. – P. 40-42.
2. Сапронов И. А. Познательный интерес в структуре учебной мотивации младшего школьника / И. А. Сапронов // Проблемы педагогики и психологии.- 2008. - № 3. - С. 185-188

Ништик І.О.,
студент СВО магістр.

Науковий керівник – к.б.н., доцент кафедри біології Рогач В.В.

ВПЛИВ ІНГІБІТОРІВ РОСТУ З РІЗНИМ МЕХАНІЗМОМ ДІЇ НА ПРОДУКТИВНІСТЬ РОСЛИН БАКЛАЖАНІВ

Відомо, що регуляція донорно-акцепторних відносин у системі цілої рослини здійснюється через координацію фотосинтезу і ростової функції, причому будь-які природні або експериментальні зміни швидкості ростових процесів супроводжуються адекватною перебудовою фотосинтетичного апарату [1]. Застосування ретардантів дозволяє змінювати темпи росту тих чи інших органів рослини, внаслідок чого можливий перерозподіл потоків асимілятів до господарсько-важливих тканин та органів [2].